

Nostàlgia de Berlín

L'artista Ignasi Blanch i el periodista Joan Estellé recorden com van viure la caiguda del Mur de Berlín 30 anys després.

Tortosa A.M.

Divendres passat va venir una fredorada de cop que ens va agafar a tots amb el pas canviat. Al vespre, hi va haver una estona en què la temperatura de Tortosa i Berlín eren molt semblants. Malgrat el fred, una cinquantena de curiosos es van atansar fins a la Casa Bau, la seu del Col·legi de Periodistes, per a aprendre una mica d'història. Història viscuda, explicada de primera mà, que és la que mai no s'oblida. Els 30 anys de la caiguda del Mur de Berlín contats per dos hòmens que ho van viure en persona: el periodista Joan Estellé i l'artista gràfic Ignasi Blanch.

El veterà Estellé, nascut a Alcanar, va ser la veu que ens arribava durant els anys 80 i 90 des de Frankfurt per a explicar-nos com estava canviant la vella Europa sorgida de la Segona Guerra Mundial. Les seues cròniques tenien aquell accent ebrenc indissi-

mulat salpebrat amb un alemany marcial que va aprendre de jove, tot just arribat de l'Espanya de Franco d'on havia fugit per no fer la mili. Des de la corresponsalia de Catalunya Ràdio, i treballant també a la ràdio pública alemanya, Estellé va viure la caiguda del Mur de Berlín i la desintegració de l'URSS. **"Jo soc una persona de fortes conviccions polítiques"** va advertir de bon començament per a deixar clar que ni la futura Alemanya reunificada va acabar sent el paradís que molts esperaven ni tot el que havia fet l'antiga República Democràtica Alemanya (RDA) era condemnable. El periodista va voler destacar els ideals i el nivell educatiu i cultural de la societat germana oriental. Malauradament, això no va impedir que el govern de l'RDA acabés amb la vida de desenes de persones que van intentar creuar el Mur.

El roquetenc Ignasi Blanch ens va oferir la mirada de l'artista sobre una

ciutat dividida que tot just feia un any que l'acabava d'acollir. Arribat de Barcelona, on s'havia llicenciat en Belles Arts, Blanch s'instal·lava a Berlín occidental per a ampliar la seua formació. Les notícies que el Mur començava a caure van treure al carrer milers de berlinesos. També l'Ignasi, que va agafar la càmera per a disparar a tort i a dret. Les seues imatges, moltes inèdites, ens evoquen un moment d'èlisi col·lectiva, amb ciutadans que posaven els peus per primera vegada a l'altre costat d'un Mur que havia dividit famílies senceres durant vora tres dècades. Ignasi Blanch va saber d'una iniciativa artística, l'East Side Gallery, consistent a pintar un tram conservat del Mur

Estellé i Blanch, en la xarrada moderada per Albert Mestre.

de Berlín. Es tractava de fer la galeria d'art més gran del món. S'hi va presentar i va guanyar. La seua obra, *Parlo d'amor*, es pot visitar a Berlín i també a Roquetes, la seua vila natal. **"La meua estada a Berlín em va fer**

créixer com a artista, però sobretot com a persona", recorda sovint.

L'acte sobre els 30 anys del Mur de Berlín va estar organitzat per la Demarcació Terres de l'Ebre del Col·legi de Periodistes.

